

AART WALEN

WPZ-leden komen verspreid over heel Nederland en omstreken voor. Wij zijn benieuwd waar zij zich gevestigd hebben en met welke passie. Van Dieren tot Beesd reizen we door stad en land om voor elke Cranium een lid te interviewen.

Het eerste deel van onze reis brengt ons bij Aart Walen in Doornenburg. Aart kennen we wel van zijn werk voor het Heimans Diorama, Naturalis en als de man die dino's maakt. Toen zijn vader een baan kreeg bij Artis, trok het hele gezin bestaand uit vader, moeder en 9 broers en zussen, in een oude DAF van Goeree-Overflakkee naar de grote stad. Aart is autodidact, hij heeft het beroep zich eigen gemaakt zonder enige specialistische opleiding. Inmiddels heeft hij in een groot aantal landen gewerkt aan tentoonstellingen en het opleiden van mensen. In Afrika zou hij nog wel eens een opgraving willen starten en ook Zuid-Amerika staat nog op zijn verlanglijstje.

We weten een beetje wat je nu doet en wat je de afgelopen jaren hebt gedaan, maar laten we bij het begin beginnen. Waar is het allemaal mee begonnen?

Mijn vader werkte in Artis, als modelleur en dierpreparateur. Naarmate hij ouder werd kreeg hij last van zijn rug. Er moest toen een opvolger gevonden worden en mijn vader dacht toen "ik heb nog wel een zoon die we van de straat kunnen houden" en zo werd ik naar voren geschoven. Mijn eerste

opdracht was een afgietsel maken van een spitsnuitdolfijn en deze schilderen. Vervolgens heb ik 12 jaar lang in Artis gewerkt aan tentoonstellingen.

Nu modelleer ik veel meer in plaats van prepareren en ben ik mij veel meer in de geologie gaan interesseren. Dat komt door een dino-tentoonstelling in Natura Docet, een jaar of twintig geleden. Wij hadden voor een tentoonstelling Evolutie (in Amsterdam) een jaar daarvoor een stegosaurus uit Amerika gekocht en zij vroegen of ze die konden lenen. Zo ben ik met een collega naar Natura Docet gereden om daar de stegosaurus in elkaar te zetten.

lijk de missende skeletelementen gemodelleerd en aangevuld. Deze tentoonstelling, de eerste dino-tentoonstelling in Nederland, was een groot succes. Sinds die tijd, toevallig eigenlijk, ben ik erin gerold. Ik vond het leuk en zo kwam ik van het prepareren bij de dino's terecht.

Dus het zit wel in de familie om dit werk te doen?

Het was bij ons thuis wel een beetje een bont gedoe. Ik kan mij herinneren dat Circus Renz eens langs kwam in een Mercedes met een dode tijger in de kofferbak. Ze zeiden "Ja, jertz bin ich da, ich hab' kein Zeit, hier ist die

"JA, JETZT BIN ICH DA, ICH HAB' KEIN ZEIT, HIER IST DIE TIGER"

Nu hadden ze daar een brachiosaurus uit Afrika nog in sedimentbrokken liggen en die wilden ze eruit halen en ophangen. Of ik iemand wist om dat te doen. Ik liep juist te denken om voor mijzelf te gaan beginnen, dus heb ik de taak op mij genomen. Ik heb uiteinde-

Tiger" en toen hadden wij een mooie tijger in de huiskamer liggen. We waren dit wel een beetje gewend dat zulke dingen konden gebeuren.

Mijn oudste broer, Christiaan, werkt nu fulltime in het Fries Natuurmu-

seum. Hij begon als jongetje al met het prepareren en na zijn diensttijd heeft hij het weer opgepakt. Hij heeft daar nu zijn eigen preparaatelier waar ik kan langskomen met stagiaires. Soms doen we wel eens een project samen, zoals een potvis of een walvis en een mammoet voor het museum in Bristol. Ook voor het diorama in Amsterdam heb ik hem gevraagd om te helpen.

Het is best een klein wereldje van preparateurs. Werk je ook wel samen met andere mensen?

Vroeger was dit wereldje veel kleiner. Het is een beetje in een stroomversnelling geraakt dankzij de Nederlandse Vereniging van Preparateurs. Omdat ik bij het museum werkte kreeg ik veel mensen uit binnen- en buitenland over de vloer en zo ontstaat vanzelf een klein netwerk. Ik ging naar congressen in Duitsland, van de preparateursvereniging waarop mijn vader was geabonneerd. In Engeland ben ik geweest en in Amerika omdat we kampioenschappen gingen organiseren, om te kijken hoe het daar allemaal draait. Het is heel leuk om internationale contacten op te bouwen en te onderhouden. Je leert erg veel van de technieken en materialen. :

Probeer je zelf ook wel eens nieuwe technieken of materialen uit?

Altijd. Ik heb wel basistechnieken,

maar als er een nieuw materiaal is of ik denk dat ik iets kan gebruiken, dan koop ik het gelijk en probeer ik het meteen uit. Soms wil ik technieken van tien jaar geleden hergebruiken en dan weet ik niet meer hoe ik het ook alweer gedaan heb. Maar dat vind ik het leuke van dit vak en het leuke van voor jezelf werken, dat je kunt experimenteren.

Veel van mijn materialen haal ik uit de kunstenaarsbenodigdhedenwinkels. Je hebt daar ook cursussen van, maar ik heb een enorme praktijkervaring. Ik wil dan ook graag mensen wat leren. Ik ben nu erkend leerbedrijf geworden en heb al een jongen hier gehad die een stage wilde doen met fossielen.

Het ziet er wel romantisch uit, maar ik werk ook verschrikkelijk veel uren, een enkele keer wel 90 uur in een week. Ik hou het vol, omdat ik het nog steeds geweldig vind.

Wie is of zijn je grote voorbeelden?

Nou, mijn pa. Hij was heel gelovig, een kerkelijk autoritair figuur, een tiran,

Aart ontwikkelt nieuwe manieren van prepareren

maar hij is tijdens zijn leven erg veranderd en mijn vriend geworden. Hij is gaan inzien dat de evolutietheorie misschien toch ook wel enige waarheid zou bevatten en ik heb hem in de goede tijd meegemaakt. Hij is ook degene die altijd zei dat je moet experimenteren met nieuwe technieken en was zelf de eerste preparateur die begon te werken met plastics en rubber. Daar heb ik veel van geleerd.

Daarnaast heb je de Duitse preparateurs, die juist weer heel serieus en punctueel zijn. Die zijn heel goed in het stap voor stap tot bepaalde methodes komen.

Wat was je hoogtepunt?

De Camarasaurus in Naturalis. Toen Naturalis in het nieuwe gebouw, waar ze nu zitten, van start ging was de Camarasaurus uitgeprepareerd en hadden we met tien man in twee werkplaatsen de hele collectie klaar gemaakt. Nou en als ik er dan nu weer rondloop, dan zie je alles weer en kijk ik altijd weer terug op een erg leuke tijd.

Gaat het ook wel eens gigantisch mis?

Een voorbeeld waarbij het goed mis ging is ook in Naturalis, waarbij ik voor het opbouwen van een dino met stellingen moest werken. Aan de eerste stellingen werden meer stellingen gebouwd, waardoor de hele boel is gaan rijden en zo een acht meter lange stelling vanaf de dino is omgedonderd. Hij ging dwars door twee vitrines heen en raakte net de grote glazen wand niet. Dat gaf zo'n kabaal dat gelijk het hele museum stil was.

Wij bedanken Aart voor zijn gastvrijheid en nemen afscheid, waarna wij onze weg vervolgen. Benieuwd waar wij volgende keer zullen aanbellen? Houd Cranium in de gaten.

Een T-rex schedel op de achterbank